

روز هفتم: سه‌شنبه هفته دوم

عیسی وی را گفت: «اینکه خداوند خدای خود را ... محبت نما.» متی ۲۲: ۳۷

عیسی با یک متخصص شریعت خداوند صحبت می‌کند. این شخص پرسشش را برای امتحان کردن عیسی مطرح کرد. پرسش این بود: "کدام حکم در شریعت موسی از بقیه احکام بزرگتر است؟" (آیه ۳۶). این شخص فقیه مشتاق به شنیدن نظر عیسی درباره‌ی این موضوع نیست بلکه به دنبال شروع بحث و یافتن چیزی در صحبت‌های اوست که بتواند باعث کم شدن علاقه مردم به او شود. رهبران مذهبی در آن دوران، زمان زیادی را صرف بحث پیرامون اینکه کدامیک از قوانین شریعت مهم‌تر است می‌کردند و در اغلب این مباحثات گروهی ناراحت می‌شد و اختلافی به وجود می‌آمد. رهبران مذهبی تمامی قوانین شریعت را مهم می‌دانستند ولی احساس می‌کردند که مثلاً حکم "قتل مکن" (خروج ۲۰: ۱۳) از حکم "کشیدن دیوار محافظ به دور پشت‌بام" یا "ترکیب نکردن پارچه‌ها" (تثنیه ۲۲: ۸ و ۱۱) مهم‌تر است. بنابراین می‌توان گفت که این شخص فقیه در تلاش بود تا عیسی را وادار به صحبتی کند که باعث رنجش گروهی از مردم شود. همچنین پیش از طرح این پرسش، فریسیان و صدوقیان دسیسه‌ای را طرح ریزی کردند تا با طرح پرسشی "او را در گفتگو گرفتار سازند" (آیه ۱۵). بدون توجه به هر انگیزه‌ای که داشتند، خوشحالیم که عیسی کاملاً روشن ساخت که مهمترین چیز نزد خدا چیست.

عیسی گفت که "باید خداوند خدای خود را ... محبت نمایی". مهمترین چیز برای خداوند این است که او را دوست داشته باشیم. اولین و مهمترین فرمان به مسیحیان، دوست داشتن خدا است که شاید به نظر ساده برسد ولی در واقعیت آنقدرها هم ساده نیست. کمی فکر کنید که محبت چیست؟ منظورمان چیزی که دنیا به عنوان محبت یا دوست داشتن معرفی می‌کند نیست بلکه به این فکر کنید که محبت نمودن به خداوند چگونه می‌تواند باشد. عیسی صراحتاً در انجیل یوحنا گفته است که چطور می‌توانیم محبتمان به خدا را نشان دهیم. او گفته است: "هر کسی که احکام مرا دارد و آنها را حفظ کند، اوست که مرا محبت می‌کند" (یوحنا ۱۴: ۲۱). ما محبتمان به خدا را از طریق اطاعتمان نشان می‌دهیم.

کلمه‌ای که در حکم "باید خداوند خدای خود را محبت نمایی" در متی برای محبت استفاده شده است، **آگاه** در زبان یونانی است. این کلمه برای محبت بین اعضای خانواده استفاده می‌شود. عیسی در جایی دیگر می‌گوید "هر که اراده‌ی خدا را به جا آورد برادر، خواهر و مادر من است" (مرقس ۳: ۳۵). بنابراین افرادی که خداوند را محبت کرده و فرمانهای او را نگه دارند، امتیاز هم‌خانودگی با عیسی مسیح را دارند. همچنین توجه داشته باشید که عیسی در لیستی که از جایگاه افراد در خانواده‌ی الهی ارائه می‌دهد، نامی از پدر به میان نمی‌آورد چراکه تنها پدر این خانواده‌ی الهی، خدای پدر است و نه شخصی دیگر. وقتی پیرامون رابطه‌ی پدر با فرزندانش تأمل می‌کنیم، درمی‌یابیم که این رابطه تنها محدود به احساسات جاری میان آنها نمی‌شود بلکه فراتر از آن است. افرادی که پدرشان را دوست دارند، از سپری کردن زمانشان با او لذت می‌برند و دوست دارند نصایح او را بشنوند. بچه‌هایی که پدر خوبی دارند، می‌خواهند به شباهتش درآیند. ما نیز در خانواده‌ی الهیمان می‌خواهیم به شباهت مسیح درآییم که نمایش حقیقی خدا است (رومیان ۸: ۲۹؛ عبرانیان ۱: ۳). ما در روابط محبت‌آمیز خانوادگی، به پدرمان احترام می‌گذاریم و گاهی از او می‌ترسیم. بنابراین محبتمان به خداوند باید شامل اطاعت، احترام و ترس باشد.

درک این موضوع که ما امروزه خداوند را اطاعت نمی‌کنیم خیلی کار دشواری نیست. ما به فرمانهایش احترام نمی‌گذاریم چون آنطوری که باید از او نمی‌ترسیم. چطور می‌توان این عادت ناپسند را تغییر داد؟ پاسخ این سوال در عشق است! تنها کاری که باید انجام دهیم، محبت کردن به خداوند است چون او اول ما را محبت کرد و یگانه فرزندش را برای کفاره کردن گناهان ما فرستاد (اول یوحنا ۴: ۱۰). او محبتش را از طریق روح القدس در قلب‌های ما ریخته است (رومیان ۵: ۵-۶). ما پیش از این ناتوان بودیم ولی اکنون از طریق روح القدس می‌توانیم محبت کنیم. هنگامیکه زمانمان را با خداوند سپری می‌کنیم، محبتمان به او افزوده شده و توانایی اطاعت کردن، احترام گذاشتن و ترس از او را دریافت می‌کنیم.

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

مرقس ۳: ۳۱-۳۵

پرسشها برای اندیشیدن:

چطور می‌توانیم با خداوند وقت بگذرانیم؟

چه کسی می‌تواند مرا کمک کند تا بفهمم چگونه باید خدا را بیشتر محبت کنم؟ چه سوالاتی از او می‌پرسم؟

دعا:

ای پدر آسمانی! از تو سپاسگزاریم که محبت را از طریق روح القدس در قلب‌های ما ریختی. برای عادل شمردن ما از طریق خون یگانه فرزندت در زمانی که هنوز گناهکار بودیم و دادن هدیه‌ی حیات جاودانی از تو ممنونیم. لطفاً کمکمان کن تا محبت تو را درک کنیم، بچشیم و در آن ساکن شویم تا تبدیل شویم و قادر باشیم اراده‌ی تو را به صورت کامل و برای جلال تو به انجام برسانیم، آمین!